

hvis de ville, og gå fra deltid og op på fuldtid, hvis de ville det?

Jeg tror, at svaret er ret klart: Hverken den pågældende personalechef eller den pågældendes faglige organisation, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, hvad det nu er, har nogen sinde arbejdet for sådan en overenskomst. De har kun arbejdet for overenskomster, som lige præcis gjorde det til et individuelt forhold mellem den enkelte og arbejdsgiveren, og hvor arbejdsgiveren dermed kunne udnytte sin ret til at lede og fordele arbejdet til at tvinge den enkelte.

Jeg er sikker på, at samtlige arbejdsgivere den dag i morgen kan få en overenskomst med fagbevægelsen, hele fagbevægelsen, hvis de vil lave en overenskomst, der går ud på, at det er den enkeltes reelt frie valg under godkendelse af den faglige organisation, som hjælper over for arbejdsgiveren, at få deltid.

Man kan selvfølgelig ikke få overenskomster, som betyder, at arbejdsgiveren kan udnytte sin ret til at lede og fordele arbejdet til at tvinge folk på deltid og fastholde folk på deltid og dermed, som der også står i det her blad, tvinge dem ud i en situation, hvor de må have to-tre arbejder for at overleve dagen og vejen.

Til sidst SiD-undersøgelsen: Ministeren er klogere end forfatteren til undersøgelsen, det er jo friskt. Jeg synes nu alligevel, at det er klogest at lytte til den, der har lavet undersøgelsen, og til, hvordan den, der har lavet undersøgelsen, udlægger den, frem for at lytte til ministerens meget politiske, meget liberalistiske, meget politisk korrekte, meget smagsdommeragtige udlægning af teksten. Lad os gå til kilden, vil jeg sige til ministeren.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Garantifond, lov om arbejdsløshedsforsikring, m.v., lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Opkrævning af finansieringsbidrag fra private arbejdsgivere).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 20/2 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag skal give staten hjemmel til at opkræve ATP-finansieringsbidrag fra arbejdsgiverne. Det drejer sig om ATP-bidrag for ledige dagpengemodtagere og folk på sygedagpenge til Lønmodtagernes Garantifond og administrationsudgifter.

Disse bidrag er afhængige af konjunkturerne. I år 2000 var de således fastsat til 509 kr. pr. lønmodtager. Og eksempelvis er årsagen til det forhøjede bidrag til Lønmodtagernes Garantifond for i år, at man skønner, at der kommer et øget antal konkurser, bl.a. i it-branchen, og dermed er der også et øget finansieringsbehov.

Selve lovforslaget, vi behandler i dag, ændrer derfor ikke ved bidragenes størrelse, for de er variable. Det er det, arbejdsgiveren skal betale.

Men så modtager arbejdsgiverne samtidig kompensationsbidrag, der er en historisk betinget erhvervsstøtteordning. Denne ordning er ligeledes fastsat ved lov. Den er konjunkturuafhængig og udgør 380 kr. pr. lønmodtager pr. år.

Kl. 18.30

Situationen har været, at arbejdsgiverne i nogle år modtog mere, end de skulle indbetale. Sidste år gik beløbene stort set lige op, så der har aldrig været noget problem i at sende arbejdsgiverne deres nettobeløb. Men i år 2002 er der som en følge af den eksisterende lovgivning udsigt til, at finansieringsbidraget overstiger kompensationsbidraget.

Der er med andre ord ikke tale om en skatteforhøjelse og den slags. Lovforslaget her giver staten en ren teknisk mulighed for at opkræve nettofinansieringen hos arbejdsgiverne.